

Springsteens skjulte skat

Albummet "The Promise" rummer Bossens skrinlagte hits fra den mest kaotiske, produktive og definerende periode i hans karriere og skildrer sammen med dokumentarfilmen "The Promise: The Making of 'Darkness on the Edge of Town'" de valg, der gjorde ham til menigmands talerør.

De fleste kunstnere higer og søger efter hittet. De sange, som kanonerer dem op i stjernehimlen, hvor de kan blive hængende til evig beundring. Efter gennembruddet i USA med "Born to Run" fra 1975 havde Bruce Springsteen flere nye numre af den kulør på hånden. Alt han skulle var at lægge dem på bordet, og bankbogen ville bugne, ligesom kapitlet i poppens blå bog ville være endeligt sikret.

I stedet skubbede han dem til side og skabte sit mest grovkornede og socialt bevidste udspil i karrieren, "Darkness on the Edge of Town". Nu er de efterladte sange endelig skrabet sammen og kommer som albummet "The Promise", som med sine 21 skæringer på én gang illustrerer hans produktivitet i de turbulente år fra 1975 til 1978 og hans tøven ved springbrættet til verdensstjernestatus.

"Darkness on the Edge of Town" indeholdt nemlig ikke et eneste singlehit – "Prove It All Night" nåede kun lige akkurat op top 40 i USA; en bedrift efterfølgeren "Badlands" ikke klarede. Imens surfede andre kunstnere kækt på radiobølgerne med sange, han bevidst droppede at putte på plade. "Because the Night" brolagde Patti Smiths vej ind i mange mainstreamhjerter og er stadig hendes mest kendte sang, mens "Fire" blev det hidtil største hit for Pointer Sisters, da den nåede nummer to på den amerikanske hitliste.

Så det er ikke rester, vi har med at gøre på "The Promise" – der gemmer sig også en Motown-basker i "Ain't Good Enough For You", en potentiel Phil Spector-girl-group-klassiker i "Gotta Get That Feeling" og et smækkys af en popballade i "Someday (We'll Be Together)", mens "Talk to Me" rammer energien fra den samtidige Elvis Costello. Ikke underligt, at Springsteen den dag i dag funderer over, hvorvidt han burde have udgivet dem selv dengang.

Frem til 1977 var han imidlertid låst på hænder og fødder af en retssag mod sin daværende manager, Mike Appel, og da ventetiden var ovre, repræsenterede sangene ikke de historier, han ville fortælle. For nu, hvor folk lyttede, følte Springsteen sig forpligtet til at skildre det sure, gnidende voksenliv, men også drømmene og håbene for det almindelige menneske.

- "Born to Run" gav mig et publikum, men adskilte mig også fra alle de ting, jeg havde forsøgt at skabe forbindelse til hele mit liv. Og det skræmte mig, for jeg forstod, at hvis jeg havde nogen værdi, lå den i min kerne. Og den kerne var rodfæstet i det sted jeg voksede op, de mennesker, jeg havde kendt, og de oplevelser, jeg havde haft. Flyttede jeg mig fra det ind i en sfære, hvor alt var tilladt, og jeg kunne gøre med livet, som det passede mig, ville jeg miste den forbindelse. Mange af de mennesker, jeg beundrede var gledet væk fra den essens, som gjorde dem enestående. Og mere end jeg havde lyst til at være rig, mere end jeg havde lyst til at være kendt, mere end lyst til at være glad, havde jeg lyst til at være enestående, fortæller Springsteen i dokumentarfilmen "The Promise: The Making of 'Darkness on the Edge of Town'".

Med aldrig tidligere viste arkivklip og nye interview viser den Emmy- og Grammy-vindende instruktør Thom Zimny, hvor klart Springsteen navigerede mod sit mål i rigide studiesessions, og hvordan han skærer sange væk efter devisen: 'Ja, det er hit, men det passer ikke ind hér.' "Darkness on the Edge of Town" blev en kritikernesucces – blandt andet kåret som årets album af NME – og cementerede

Springsteen som verdens vigtigste skjald for manden på gulvet. Den position har han holdt fast ved, og i Danmark ved vi fra nærmeste hold, hvor uhøjtideligt han administrerer den via hans spontane optræden med Malurt i 1981 og med gademusikanten Jon Magnusson på Strøget i 1988.

På "The Promise" ligger også overbindingerne til den verden. "Racing in the Street '78" er den rockede tvilling til "Racing in the Street", som kom med på "Darkness on the Edge of Town", og det undrer stadig medlemmerne af E Street Band, at det sørgmodige, pianodrevne titelnummer blev efterladt dengang i 1978. Var den også et større hit, end Springsteen kunne og ville håndtere dengang? Som han selv grinende fastslår i dag om ikke at gribe et hittene:

- Jeg var en kryster dengang.

Men det retter "The Promise" op på.

'The Promise' udkommer den 15/11

'The Promise: The Making of Darkness on the Edge of Town' på cph:dox den 7/11 og 14/11

Bruce Springsteen – Fakta:

61 år – født og opvokset i New Jersey.

Har solgt i omegnen af 120 millioner albums.

Syv af hans albums har ligget nummer i USA.

8 af hans 16 studiealbums er på Rolling Stones' 500 Greatest Albums Of All Time.

Blev optaget i Rock 'n' Roll Hall of Fame i 1999.

Modtager af Polar Music Prize.

20 amerikanske Grammys – senest i 2009 for "Working on a Dream".

2 Golden Globes – for sangene "Streets of Philadelphia" og "The Wrestler".

1 Oscar for "The Wrestler".

1 Emmy for Bruce Springsteen & the E Street Band: Live In New York City.

Springsteen i Danmark:

1. maj 1981. Forum – København

2. maj 1981. Forum – København

(23. juli 1988. Strøget – København)

25. juli 1988. Idrætsparken – København

30. maj 1993. Gentofte Stadion – København

16. marts 1996. Falkoner Teater – København

26. juni 1999. Parken – København

14. juni 2003. Parken – København

22. juni 2005. Forum – København

28. oktober 2006. Parken – København

8. december 2007. Forum – København

29. juni 2008. Parken – København

8. juli 2009. Messecenter Herning – Herning

Billeder og cover:

presse.sonymusic.dk

Brugernavn: adgang

Adgangskode: presse